

פרשת אמור

מקודשים לה' מבטן

הקספ אל יניס רה לע ודמע אלש סיבכוכ ידבוע, ותמהוז הקספ יניס רה לע ודמעש לארשי': ארמגב **כתוב** הווקמל רומח סינכי סדא סא. "**סרשב סירומח רשב**" זוהמתן'. גוי לא יכול להתקדש כמו שכתוב בתורה: הוא יטבע מסכן יביאו הצלה, יבואו אגודה של בעלי חיים והאדם הזה ילך לבית סוהר, כי הוא הטביע חמור. הגוים הם אותו דבר, לא משנה כמה שהם רוחצים את הפנים כל בוקר ומתפללים חמש תפילות ובערך כל יום יש להם 'כיפור', אבל משהו השתנה? לא השתנה כלום! אפילו הנביא שלהם, אתונתו העידה עליו עדות המהב תונחהל רוסאש, הכלהב בותכ נכל. **אנכי אתנך אשר רכבת עלי מעודך עד היום הזה**" כתובה: " של יהודי בפונדקאות של גויים, שפעמים אינו מוצא את אשתו ובא על בהמתו של ישראל. פשוט לא שייך קדושה באומות העולם! כל עם דחה את התורה מהסיבות שלו. ה' לא הכריח אותם חלילה, אבל בגלל זה **"יל תויהל סימעה נם סכתא לידבאו"** לא פסקה זוהמתן. זוהי ההבדלה בינינו לבינם כמו שכתוב: 'וז תעבטב תשדוקמ תא ירה' - השיאל רמא סדא סא - הכלהה יפל. "**סינהכ תכלממ יל ויהת סתאו**" היא לא מקודשת, כי החתן שכח לומר 'לי'. מסופר שפעם אחת האדמו"ר הזקן יצא מחדרו לכיוון המטבח. היו שם כמה שכנות מדברות עם הרבנית, והאדמו"ר הזקן שמע שהיא אומרת להן - 'שלי ככה אומר'. היא הייתה מתביישת להגיד בעלי, היא הייתה מאוד נקייה וזהירה. כשהאדמו"ר שמע כך הוא התעלף. הוא חשב לעצמו - בשביל טבעת אחת שהבאתי לה לפני כמה שנים נהייתי שלה? המעשה הזה צריך לגרום לנו לחשוב איך אנחנו צריכים להרגיש כלפי ה' יתברך אחרי שהוא נתן לנו תרי"ג מצוות!

